

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-202-04

Druk nr 3614
Warszawa, 15 grudnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr
Sądów Powszechnych i Prokuratury
wraz z projektami aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury

Art. 1. 1. Tworzy się Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwane dalej „Krajowym Centrum”.

2. Siedzibą Krajowego Centrum jest Kraków.

3. Krajowe Centrum jest jednostką organizacyjną podległą Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 2. Do zakresu działania Krajowego Centrum należy:

- 1) organizowanie centralnych szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych i prokuratury oraz referendarzy sądowych i asystentów sędziów;
- 2) koordynowanie działalności szkoleniowej sądów i prokurator;
- 3) przygotowywanie i organizowanie konferencji, sympozjów i seminariów z poszczególnych dziedzin prawa;
- 4) współpraca międzynarodowa oraz współdziałanie z wydziałami prawa, instytutami i placówkami naukowo-badawczymi w zakresie działalności szkoleniowej;
- 5) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z publikacją materiałów szkoleniowych;
- 6) wykonywanie innych zadań wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z doskonaleniem kadr sądów powszechnych i prokuratury.

Art. 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Krajowemu Centrum określający jego ustrój i organizację oraz sposób i tryb realizowania działalności szkoleniowej, mając na względzie zapewnienie właściwego doskonalenia zawodowego kadr sądów powszechnych i prokuratury.

Art. 4. Krajowe Centrum jest państwową jednostką budżetową finansowaną z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Art. 5. Organami Krajowego Centrum są:

- 1) Rada Programowa;
- 2) Dyrektor.

Art. 6. 1. Radę Programową zwaną dalej „Radą” powołuje Minister Sprawiedliwości.

2. Rada liczy 7 osób.
3. W skład Rady wchodzi:
 - 1) 3 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;
 - 2) 2 członków wskazanych przez Krajową Radę Sądownictwa spośród sędziów;
 - 3) 2 członków wskazanych przez Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym spośród prokuratorów.
4. Członkowie Rady wybierają spośród siebie przewodniczącego, który kieruje jej pracami.
5. Kadencja członków Rady trwa 6 lat.
6. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka Rady, jeżeli:

- 1) nie realizuje zadań związanych z zakresem swoich obowiązków w Radzie;
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
- 3) zrzekł się członkostwa w Radzie;
- 4) został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa;
- 5) cofnięto mu rekomendację uprawnionego organu, wymienionego w ust. 3.

7. W razie odwołania członka Rady, kadencja jego następcy trwa do końca kadencji poprzednika.

Art. 7. 1. Do zadań Rady należy:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności Krajowego Centrum;
- 2) opracowywanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;
- 3) ustalanie rocznych planów wydawniczych Krajowego Centrum;
- 4) opiniowanie regulaminu organizacyjnego Krajowego Centrum;
- 5) zgłaszanie lub opiniowanie kandydatów na wykładowców;
- 6) ustalanie zasad rekrutacji na szkolenia.

2. Rada jest uprawniona ponadto do wyrażania opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności Krajowego Centrum.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wymagają zatwierdzenia przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 8. 1. Minister Sprawiedliwości, na wniosek Rady, może delegować członka Rady będącego sędzią lub prokuratorem, za jego zgodą, do

wykonywania pracy w Radzie, na czas określony. W takim przypadku w okresie delegowania, odpowiednio sędziemu lub prokuratorowi przysługują te same świadczenia, jakie przysługują sędziom sądów powszechnych i prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanym do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości.

2. Członkowie Rady, którzy zamieszkują poza miejscowością, w której działa Rada, otrzymują diety, zwrot kosztów podróży i noclegów według zasad obowiązujących pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

Art. 9. 1. Dyrektor Krajowego Centrum kieruje Krajowym Centrum i reprezentuje je na zewnątrz.

2. Dyrektora Krajowego Centrum powołuje Minister Sprawiedliwości na okres 6 lat z możliwością jednorazowego powołania na kolejną kadencję.

3. Do pełnienia obowiązków Dyrektora Krajowego Centrum, Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego lub prokuratora po zasięgnięciu opinii odpowiednio Krajowej Rady Sądownictwa lub Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

4. Powołanie Dyrektora Krajowego Centrum na kolejną kadencję następuje w trybie określonym w ust. 2 lub 3.

5. Minister Sprawiedliwości odwołuje Dyrektora Krajowego Centrum, jeżeli nie realizuje zadań związanych z pełnioną funkcją, stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby, zrzekł się stanowiska lub został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa.

6. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowego Centrum, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) lub ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.²⁾). Przepisy o obniżeniu wynagrodzenia

sędziego lub prokuratora na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych stosuje się odpowiednio.

Art. 10. 1. Dyrektor kieruje Krajowym Centrum przy pomocy nie więcej niż dwóch zastępców, których powołuje i odwołuje, na wniosek Dyrektora, Minister Sprawiedliwości.

2. Do zadań Dyrektora Krajowego Centrum należy:

- 1) realizowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;
- 2) ustalanie w regulaminie organizacyjnym Krajowego Centrum szczegółowej struktury organizacyjnej;
- 3) ustalanie zakresu zadań zastępców Dyrektora Krajowego Centrum;
- 4) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi Krajowego Centrum;
- 5) wykonywanie czynności z zakresu prawa pracy w imieniu Krajowego Centrum;
- 6) sporządzanie i przedstawianie Ministrowi Sprawiedliwości corocznych sprawozdań z działalności Krajowego Centrum;
- 7) realizowanie innych zadań wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z działalnością szkoleniową Krajowego Centrum.

Art. 11. Wykładowcami Krajowego Centrum mogą być sędziowie, prokuratorzy i referendarze sądowi oraz inne osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z określonej dziedziny, a także sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku.

Art. 12. 1. Kandydatów na wykładowców zgłaszają Radzie Minister Sprawiedliwości oraz prezesi sądów apelacyjnych i prokuratorzy apelacyjni, spośród osób wymienionych w art. 11, posiadających co najmniej 5-letni staż pracy.

2. Kandydatów na wykładowców może także zgłosić Rada, spośród osób wymienionych w art. 11, posiadających co najmniej 5-letni staż pracy.

Art. 13. W Krajowym Centrum mogą być zatrudnieni pracownicy administracyjni i pracownicy obsługi.

Art. 14. 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w Krajowym Centrum.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności określać:

- 1) kwoty wynagrodzenia zasadniczego pracowników Krajowego Centrum;
- 2) inne, poza wynagrodzeniem zasadniczym, składniki uzasadnione zwłaszcza pełnieniem funkcji lub zajmowaniem określonego stanowiska, szczególnymi właściwościami pracy, warunkami wykonywanej pracy oraz kwalifikacjami zawodowymi pracowników.

3. Do pracowników Krajowego Centrum stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.³⁾) w zakresie dotyczącym dodatku za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowej i jednorazowej odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę.

Art. 15. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24:
 - a) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury spośród prokuratorów;”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”;

2) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem prokuratorским.”;

3) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Prokurator jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację, powierzoną Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu, określi odrębna ustawa.”;

4) w art. 50:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tym Centrum.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Obowiązki, o których mowa w ust. 6, mogą być powierzone prokuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”,

c) ust. 7. otrzymuje brzmienie:

„7. Prokurator delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz szczegółowe zasady i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem prokuratorów poza stałe miejsce służbowe, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

5) w art. 100 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do asesorów prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 44a.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 77 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tym Centrum.”;

2) w art. 78:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Obowiązki, o których mowa w § 1, mogą być powierzane sędziemu delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sędzia delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku sędziowskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania sędzia otrzymuje dodatek funkcyjny, określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 91 § 8.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności admi

nistracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz szczegółowe zasady i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

3) w art. 82:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędzia jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim.”,

b) uchyla się § 3;

4) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. Sędzia jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację, powierzona Ministrowi Sprawiedliwości, określi odrębna ustawa.”;

5) w art. 136 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Do asesorów sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”;

6) w art. 152 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Do referendarzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”;

7) w art. 155 dodaje się § 8 w brzmieniu:

„§ 8. Do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1082, z późn. zm.⁴⁾) w art. 2 w ust. 2 dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) opiniuje kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury spośród sędziów,

10) wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”.

Art. 18. W celu zapewnienia właściwej organizacji Krajowego Centrum Minister Sprawiedliwości powoła, spośród sędziów lub prokuratorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, pełnomocnika do utworzenia Krajowego Centrum.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r., z wyjątkiem art. 18, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376 i Nr 185, poz. 1907.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

UZASADNIENIE

Przedstawiany projekt ustawy o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury jest konsekwencją przyjęcia przez Radę Ministrów Programu Przygotowania do Członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej i w efekcie konieczności stworzenia ram prawnych do powołania instytucji, która przejmie działalność szkoleniową resortu. Kwestie wprowadzenia jak najwyższych standardów kształcenia sędziów, prokuratorów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości, a przede wszystkim ich ujednoczenie w skali całego kraju, były wielokrotnie poruszane podczas omawiania rozdziału negocjacyjnego „Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne”, w trakcie procesu negocjacji przedakcesyjnych.

Wskazane w Programie Przygotowania do Członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej zadanie Ministra Sprawiedliwości, polegające na wykonaniu prac analitycznych nad zmianą modelu kształcenia sędziów i prokuratorów stało się podstawą powołania w sierpniu 2002 r. w Ministerstwie Sprawiedliwości zespołu, mającego na celu stworzenie koncepcji ujednoczenia systemu kształcenia aplikantów oraz sędziów i prokuratorów, a także innych pracowników wymiaru sprawiedliwości. Podczas prac tego zespołu została opracowana Koncepcja kierunków zmian systemu szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości, zaakceptowana przez Ministra Sprawiedliwości, w dniu 31 sierpnia 2002 r. W wyniku realizacji tej koncepcji powołano Departament – Centrum Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości, który przejął rolę koordynatora szkoleń w skali całego kraju, zarówno w ramach aplikacji, jak i szkolenia ustawicznego. Departament ten przejął również prace analityczne zmierzające do pełnej realizacji zadania przyjętego w Programie Przygotowania do Członkostwa.

Ponadto prawo sędziów do podnoszenia na koszt państwa kwalifikacji zawodowych jest zagwarantowane Europejską Kartą o statusie sędziego.

Zadania wskazane w Programie Przygotowania do Członkostwa oraz Koncepcji kierunków zmian, zostały następnie skonkretyzowane w pkt II.5. Zadań strategicznych Ministerstwa Sprawiedliwości, które przewidywały opracowanie

koncepcji centralnego szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości z powołaniem jednostki organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości, której zadaniem byłoby przeprowadzanie szkoleń oraz innych form doskonalenia zawodowego sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych i prokuratorskich, asystentów sędziów i referendarzy. W celu stworzenia ram prawnych, które umożliwiłyby powołanie omawianej instytucji, opracowany został niniejszy projekt ustawy.

Zakłada się, że Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury będzie podlegać Ministrowi Sprawiedliwości, który jest również dysponentem części budżetu, z którego byłaby finansowana jego działalność. Działalność instytucji miałaby polegać na przygotowywaniu programów i przeprowadzaniu szkoleń zawodowych i innych form doskonalenia zawodowego sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych i prokuratorskich, asystentów sędziów, a także referendarzy sądowych, w tym również w ramach współpracy międzynarodowej. W Krajowym Centrum byłiby szkoleni także prowadzący zajęcia seminaryjne dla aplikantów sądowych i prokuratorskich, co służyć ma zapewnieniu ujednoliconego, merytorycznie maksymalnie wysokiego poziomu tych zajęć, realizowanych aktualnie (wobec bardzo dużej liczby wspomnianych aplikantów w skali kraju) w ośrodkach szkolenia, w wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego sądach oraz prokuraturach apelacyjnych i okręgowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt ustawy

Projekt ustawy o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury obejmuje grupy zawodowe: sędziów i prokuratorów, asesorów sądowych i prokuratorów, asystentów sędziów, a także referendarzy sądowych.

Dotychczas problematyka szkolenia ustawicznego powyższych grup zawodowych nie miała kompleksowego uregulowania, efektem czego nie funkcjonował w naszym kraju ujednolicony, profesjonalny tego rodzaju system zapewniający maksymalnie efektywne ich kształcenie ustawiczne.

2. Konsultacje społeczne

Założenia reformy zmian systemu doskonalenia zawodowego kadr wymiaru sprawiedliwości były szeroko dyskutowane. W trybie roboczym planowane zmiany omawiane były podczas dwóch konferencji z kierownikami szkolenia w sądach apelacyjnych i okręgowych oraz prokuraturach apelacyjnych i okręgowych, które były organizowane w grudniu 2002 r., listopadzie 2003 r. oraz w dniach 2-4 czerwca 2004 r.

Projekt reformy skonsultowano z: wszystkimi Sądami Apelacyjnymi, Prokuraturami Apelacyjnymi, Krajową Radą Sądownictwa, Stowarzyszeniem Sędziów Polskich „Iustitia”, Stowarzyszeniem Prokuratorów RP i z Radą Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, zyskując akceptację projektu utworzenia Krajowego Centrum.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych

Koszty bieżącej działalności planowanej instytucji szacuje się na 1 500 000 zł w skali roku, w tym koszty samej działalności szkoleniowej łącznie rocznie – ok. 700 000 zł.

Koszty wynagrodzeń osób zatrudnionych na stałe wyniosłyby wraz z pochodnymi rocznie 2 260 000 zł (przy założeniu docelowego zatrudnienia na stałe 39 osób).

Planowane wydatki związane z utworzeniem i funkcjonowaniem Krajowego Centrum będą pokrywane ze środków budżetowych, których dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Wymienione wyżej koszty działalności szkoleniowej są aktualnie ponoszone zarówno przez Ministerstwo Sprawiedliwości, jak i sądy oraz prokuratury, stąd ta sfera funkcjonowania Krajowego Centrum nie będzie powodowała zwiększenia wydatków ponoszonych przez resort na wspomniany cel – np. w 2004 r. na szkolenie i doskonalenie zawodowe wspomnianych wyżej grup zawodowych w budżecie Ministerstwa Sprawiedliwości wydzielona została łączna kwota 3 200 000 zł (w tym 2 000 000 zł w części 15-01 – sądy oraz 1 200 000 w rozdz. 75501 § 4300 – centralne jednostki wymiaru sprawiedliwości prokuratury), a więc bardzo zbliżona do prognozowanych wyżej łącznych kosztów funkcjonowania Krajowego Centrum.

Sądy i prokuratury pokrywać będą nadal z własnych środków koszty uczestnictwa sędziów, referendarzy, prokuratorów i innych pracowników delegowanych na szkolenia i inne formy ich doskonalenia zawodowego organizowane przez Krajowe Centrum.

W dalszej perspektywie skupienie działalności szkoleniowej w jednej instytucji doprowadzi do racjonalizacji wydatków tego rodzaju. Uporządkowanie i stworzenie corocznego planu szkoleń będzie bowiem wpływało na eliminację ewentualnej przypadkowości w wydatkach czynionych na ten cel, w skali całego resortu.

4. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki oraz rozwój regionalny

Projekt ustawy ma wpływ na rynek pracy. Przede wszystkim powołana zostanie odrębna, samodzielna struktura, która powinna zostać zaopatrzona w niezbędny zespół pracowników wszystkich szczebli – od personelu gospodarczego, administracyjnego do obsługi merytorycznej.

Natomiast wejście w życie projektu nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz rozwój regionalny.

Materia uregulowana niniejszym projektem ustawy nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP 2515 /04/DP/kr

Warszawa, dnia 9.12.2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-202-04, nowy tekst II) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Kalwas
Minister Sprawiedliwości

Rozporządzenie
Ministra Sprawiedliwości
z dnia

w sprawie nadania statutu Krajowemu Centrum Szkolenia Kadr Sądów
Powszechnych i Prokuratury

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury (Dz. U. ..., Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Krajowemu Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury nadaje się statut stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia**

**STATUT KRAJOWEGO CENTRUM SZKOLENIA KADR
SĄDÓW POWSZECHNYCH I PROKURATURY**

Rozdział 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1. Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury organizując szkolenia i inne formy doskonalenia zawodowego dla kadr sądów powszechnych i prokuratury zapewnia realizowanie obowiązku nałożonego na sędziów i prokuratorów oraz asesorów sądowych i prokuratury, odpowiednio przepisami ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 20 czerwca 1985r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.).

Rozdział 2

USTRÓJ I ORGANIZACJA KRAJOWEGO CENTRUM

§ 2. Dyrektor kieruje Krajowym Centrum przy pomocy nie więcej niż dwóch zastępców, których powołuje i odwołuje na wniosek Dyrektora Minister Sprawiedliwości.

§ 3. 1. Rada Programowa Krajowego Centrum zwana dalej „Radą” na pierwszym posiedzeniu wybiera spośród swoich członków Przewodniczącą Rady zwykłą większością głosów w obecności wszystkich członków Rady.

2. W czasie nieobecności Przewodniczącej Rady zastępuje go wyznaczony przez niego członek Rady.

§ 4. 1. Rada wyraża opinie oraz przyjmuje ustalenia w sprawach należących do jej kompetencji w drodze uchwał.

2. Głosowania są jawne chyba, że Rada postanowi inaczej.

3. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy jej członków.

4. W posiedzeniach Rady bez prawa głosu uczestniczy Dyrektor.

5. Posiedzenia Rady zwołuje, w zależności od potrzeb, przewodniczący Rady, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

§ 5. 1. Struktura organizacyjna Krajowego Centrum dostosowana jest do zakresu prowadzonej działalności szkoleniowej.

2. W strukturze organizacyjnej Krajowego Centrum mogą być tworzone i znoszone przez dyrektora działy, sekcje i biura, w ramach których mogą działać inne komórki organizacyjne, zespoły zadaniowe i samodzielne stanowiska pracy.

3. Jednostki wskazane w ust.2 prowadzą działalność bezpośrednio związaną z wykonywaniem zadań Krajowego Centrum.

Rozdział 3

SPOSÓB REALIZACJI DZIAŁALNOŚCI SZKOLENIOWEJ

§ 6. Szkolenie zawodowe sędziów i prokuratorów oraz asesorów sądowych i prokuratorskich odbywa się w oparciu o coroczne harmonogramy szkoleń.

§ 7. Do dnia 31 maja każdego roku dyrektorzy departamentów i biur Ministerstwa Sprawiedliwości oraz prezesi sądów apelacyjnych i okręgowych, a także prokuratorzy apelacyjni i okręgowi oraz Naczelny Prokurator Wojskowy przedstawiają dyrektorowi Krajowego Centrum propozycje tematyczne szkoleń.

§ 8. Nie później niż do 31 października roku poprzedniego, harmonogramy szkoleń na rok następny przesyłane są prezesom sądów apelacyjnych, prokuratorom apelacyjnym, Naczelnej Prokuraturze Wojskowej oraz właściwej komórce organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 9. Uwzględniając szczególnie uzasadnione potrzeby zgłaszane przez sądy, prokuratury i inne jednostki organizacyjne Ministerstwa Sprawiedliwości, Krajowe Centrum, niezależnie od szkoleń ujętych w rocznym harmonogramie, może organizować dodatkowe szkolenia, zawiadamiając zainteresowanych o ich terminach i programach.

§ 10. Do szkolenia zawodowego referendarzy sądowych i asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepisy §7, 8, 9 i 10.

§ 11. Kandydatów na szkolenie zgłaszają prezesi sądów apelacyjnych i prokuratorzy apelacyjni spośród sędziów i prokuratorów z okręgu podległej apelacji, a w odniesieniu do prokuratorów i asesorów wojskowych – Naczelny Prokurator Wojskowy.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w nadania statutu Krajowemu Centrum Kształcenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury jest wykonaniem delegacji z art. 3 ustawy z dnia o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

Projekt określa ustrój i organizację Krajowego Centrum oraz sposób realizacji działalności szkoleniowej.

Projekt zakłada, że Dyrektor Krajowego Centrum będzie nim kierować przy pomocy nie więcej niż dwóch zastępców.

Rada Programowa będzie podejmować rozstrzygnięcia w formie uchwał, w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów.

Szkolenia odbywać się będą w oparciu o coroczne harmonogramy szkoleń.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje

Projekt rozporządzenia w sprawie powołania Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury dotyczy sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych i prokuratorskich oraz asystentów sędziów i referendarzy sądowych.

Stworzenie instytucji, w ramach której odbywać się będzie szkolenie powyższych grup zawodowych wymiaru sprawiedliwości, umożliwi stworzenie profesjonalnego systemu kształcenia kadr wymiaru sprawiedliwości.

Powołanie Krajowego Centrum ureguje zasady szkolenia, wyeliminuje ewentualne różnice regionalne i tym samym będzie najbardziej efektywne dla samych zainteresowanych, tj. szkolących się. Jednocześnie przyjmując, iż wiedza i umiejętności przekazane na szkoleniach będą miały wpływ na podnoszenie jakości pracy szkolonych tj. orzekanie, prowadzenie postępowań i wykonywanie innych obowiązków zawodowych. W efekcie realizacji wspomnianych zadań Krajowego Centrum jego stworzenie będzie pozytywnie oddziaływało na funkcjonowanie całego wymiaru sprawiedliwości, także w zakresie jego odbioru społecznego.

2. Konsultacje społeczne

Założenia reformy zmian systemu szkolenia wstępnego i doskonalenia zawodowego kadr wymiaru sprawiedliwości, jeszcze przed powstaniem projektu rozporządzenia o powołaniu Krajowego Centrum, były szeroko dyskutowane.

W trybie roboczym planowane zmiany omawiane były podczas dwóch konferencji z kierownikami szkolenia w sądach apelacyjnych i okręgowych oraz prokuraturach apelacyjnych i okręgowych, które organizowane były w grudniu 2002 i listopadzie 2003 roku. oraz w dniach 2-4 czerwca 2004 r.

Projekt reformy skonsultowano z: wszystkimi Sądami Apelacyjnymi, Prokuraturami Apelacyjnymi, Krajową Radą Sądownictwa, Stowarzyszeniem Sędziów Polskich "Iustitia", Stowarzyszeniem Prokuratorów RP i z Radą Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, zyskując akceptację projektu utworzenia Krajowego Centrum.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych

Koszty bieżącej działalności planowanej instytucji szacuje się na 1 500 000 zł. w skali roku, w tym koszty samej działalności szkoleniowej łącznie rocznie – ok. 700 000 zł.

Koszty wynagrodzeń osób zatrudnionych na stałe wyniosłyby wraz z pochodnymi rocznie 2 260 000 zł. (przy założeniu zatrudnienia na stałe 39 osób).

Planowane wydatki związane z utworzeniem i funkcjonowaniem Krajowego Centrum będą pokrywane ze środków budżetowych, których dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Wymienione wyżej koszty działalności szkoleniowej są aktualnie ponoszone zarówno przez Ministerstwo Sprawiedliwości jak i sądy oraz prokuratury, stąd ta sfera funkcjonowania Krajowego Centrum nie będzie powodowała zwiększenia wydatków ponoszonych przez resort na wspomniany cel - np. w 2004 r. na szkolenie i doskonalenie zawodowe wspomnianych wyżej grup zawodowych w budżecie Ministerstwa Sprawiedliwości wydzielona została łączna kwota 3.200.000 zł (w tym 2000000 zł w części 15-01 – sądy oraz 1200000 w rozdz. 75501 § 4300 – centralne jednostki wymiaru sprawiedliwości prokuratury), a więc bardzo zbliżona do prognozowanych wyżej łącznych kosztów funkcjonowania Krajowego Centrum.

Sądy i prokuratury pokrywać będą nadal z własnych środków koszty uczestnictwa sędziów, referendarzy, prokuratorów i innych pracowników delegowanych na szkolenia i inne formy ich doskonalenia zawodowego organizowane przez Krajowe Centrum.

W dalszej perspektywie skupienie działalności szkoleniowej w jednej instytucji doprowadzi do racjonalizacji wydatków tego rodzaju. Uporządkowanie i stworzenie corocznego planu szkoleń będzie bowiem wpływało na eliminację ewentualnej przypadkowości w wydatkach czynionych na ten cel, w skali całego resortu.

4. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki oraz rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia ma wpływ na rynek pracy. Przede wszystkim powołana zostanie odrębna, samodzielna struktura, która musi zostać zaopatrzona w niezbędny czynnik pracowników wszystkich szczebli – od personelu gospodarczego, administracyjnego do obsługi merytorycznej.

Natomiast wejście w życie projektu nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz rozwój regionalny.

Materia uregulowana niniejszym projektem ustawy nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

**w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń
związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w Krajowym Centrum Szkolenia
Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury**

Na podstawie art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dniao Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się:

- 1) tabele stanowisk, zaszeregowania, dodatku funkcyjnego i kwalifikacji wymaganych od pracowników, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) tabele miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego pracowników, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) tabelę stawek dodatku funkcyjnego dla pracowników, stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Dyrektor Krajowego Centrum może, w uzasadnionych przypadkach, skrócić pracownikowi okres pracy zawodowej wymagany na danym stanowisku, z wyłączeniem stanowisk, dla których wymagany okres pracy zawodowej określają odrębne przepisy.

§ 3. 1. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach związanych z kierowaniem zespołem oraz radcy prawnemu przysługuje dodatek funkcyjny.

2. Dodatek funkcyjny przysługuje również pracownikom zatrudnionym na stanowiskach niezwiązanych z kierowaniem zespołem, dla których przewiduje się dodatek funkcyjny w tabelach, o których mowa w § 2 pkt 1, z tym, że maksymalna stawka tego dodatku przewidziana dla danego stanowiska jest niższa o jedną stawkę.

§ 4. 1. Dyrektor Krajowego Centrum może, z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych lub powierzenia dodatkowych zadań o wysokim stopniu złożoności lub odpowiedzialności, przyznać pracownikowi na czas określony dodatek specjalny.

2. Dodatek specjalny wypłaca się w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia, w kwocie nieprzekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

§ 5. 1. Pracownikom za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej można przyznać nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, w wysokości do 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji Dyrektora Krajowego Centrum i może być przez niego podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 6. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika, określonego stawką miesięczną, ustala się dzieląc miesięczną stawkę wynagrodzenia przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu.

§ 7. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę w porze nocnej przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatkowe wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe od wynagrodzenia ustalonego na podstawie art. 137 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.).

§ 8. 1. Dla pracowników Krajowego Centrum tworzy się fundusz premiowy w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

2. Dyrektor Krajowego Centrum określa wysokość funduszu premiowego, o którym mowa w ust. 1, oraz warunki przyznawania i wypłacania premii.

§ 9.1. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują odrębne przepisy.

2. Pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, za każdą godzinę przepracowaną ponad 8 godzin do 12 godzin na dobę w ramach miesięcznej normy czasu pracy, wynikającej z pomnożenia wszystkich roboczych dni kalendarzowych w miesiącu przez 8 godzin, przysługuje dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 10. W ramach posiadanych środków na wynagrodzenia osobowe tworzy się fundusz premiowy, przeznaczony na premie dla pracowników Krajowego Centrum. Zasady podziału funduszu premiowego i przyznawania premii indywidualnych określa zakładowy regulamin premiowania.

§ 11. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługują wszystkie składniki wynagrodzenia w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę.

§ 12.1. Tworzy się fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej w wysokości 1% środków na wynagrodzenia osobowe.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższony przez dyrektora Krajowego Centrum w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia osobowe.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia

Załącznik Nr 1

**TABELE STANOWISK, ZASZEREGOWANIA, DODATKU FUNKCYJNEGO
I KWALIFIKACJI WYMAGANYCH OD PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH
W KRAJOWYM CENTRUM SZKOLENIA KADR SĄDÓW Powszechnych
I PROKURATURY**

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Radca prawny	XVII - XVIII	9	według przepisów odrębnych	
2	Główny księgowy	XVI - XVIII	8	według przepisów odrębnych	
3	Kierownik działu	XV - XVIII	8	wyższe	5
4	Audytor wewnętrzny	XV - XVIII	7	według przepisów odrębnych	
5	Zastępca głównego księgowego	XIV - XVII	5	wyższe	3
6	Starszy inspektor ds. biurowości	XIV - XVII	5	wyższe	5
7	Główny specjalista	XIV - XVI	4	wyższe	3
8	Starszy inspektor	XI - XIII	-	wyższe	3
9	Analitik systemu - informatyk	XIII - XV	4	wyższe	3
10	Specjalista	XI - XIV	-	wyższe	3
11*	Bibliotekarz	IX - XII	-	średnie bibliotekarskie	3
12*	Woźny	II - IV	-	podstawowe	-

* odrębne stawki wynagrodzenia zasadniczego

TABELA WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Kategoria zaszeregowania	kwota w złotych
1	2
I	824 - 1.950
II	874 - 2.050
III	924 - 2.150
IV	974 - 2.250
V	1.024 - 2.350
VI	1.074 - 2.450
VII	1.124 - 2.550
VIII	1.174 - 2.650
IX	1.230 - 2.750
X	1.290 - 2.875
XI	1.350 - 3.000
XII	1.410 - 3.150
XIII	1.470 - 3.300
XIV	1.550 - 3.450
XV	1.650 - 3.600
XVI	1.800 - 3.800
XVII	2.000 - 4.000
XVIII	2.250 - 4.250
XIX	2.550 - 4.550
XX	2.900 - 4.850
XXI	3.300 - 5.350

*** TABELA WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO**

Kategoria zaszeregowania	Kwota w złotych
1	2
I	730 - 880
II	740 - 890
III	750 - 910
IV	760 - 950
V	770 - 990
VI	780 - 1.030
VII	790 - 1.080

VIII	800 – 1.140
IX	820 – 1.210
X	840 – 1.280
XI	870 – 1.360
XII	890 – 1.440

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Grupa dodatku	Stawka dodatku
1	do 20%
2	do 30 %
3	do 40 %
4	do 50 %
5	do 60 %
6	do 70 %
7	do 90 %
8	do 110 %
9	do 130 %
10	do 150 %

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

Rozporządzenie określa warunki przyznawania pracownikom Krajowego Centrum dodatku funkcyjnego, specjalnego oraz nagród.

Ustala też tabele stanowisk, zaszeregowania, dodatku funkcyjnego i kwalifikacji wymaganych od pracowników, tabele miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników oraz tabele stawek dodatku funkcyjnego dla pracowników.

Koszty wynagrodzeń osób zatrudnionych na stałe wyniosłyby wraz z pochodnymi 2 260 000 zł rocznie, przy założeniu docelowego zatrudnienia 39 osób.

Planowane wydatki będą pokrywane ze środków budżetowych Ministerstwa Sprawiedliwości.